

Маршан. Ваше Величество, немами пари.

Напол. Дайте каква и да бжде моя драгоцѣнность въ размѣна. — (Крамола и выкъ се чуе навънъ.) — Гледай сега! що е това? каковъ е тойзи выкъ? виждѣте Това е Сантинъ гласъ — виждѣте що е.

Хздон-ло. (навънъ.) Псе Французко !

Сант. Бербонъ !

Напол. О ! — Сантинъ се препира съ надзырателя. (Надзырателя ище да влезне при Наполеона.)

Маршан. (отъ вратата.) Неможе да се влиза.

Хздон-ло. Азъ имамъ съ него да хоратувамъ.

Напол. (на Маршанда) Оставете . . . Оставете . . . (на Надзырателя.) Казвайте, азъ ще ви слушамъ господине Хздонле ! но казвайте отъ вратата ; — тамо е мѣстото отъ гдѣто слугите ми хортуватъ съ мене.

Хздон-ло. Генерале Бонопарте . . .

Напол. Предъ сичко — азъ не самъ вашъ Генераль Бонопартъ : — азъ самъ Императоръ Наполеонъ. — Думайте ми както треба, или ми не думайте никакъ.

Хздон-ло. Азъ пріехъ заповѣдъ отъ моето правителство, да ви не думамъ друго, освенъ . . .

Напол. Вашето Правителство нека ми ду-